

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. III. Hortatur ad exercitium fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

libano est, multiplicabuntur. Quasi cinnamomum, & balsamum aromatizans, virtutum cum ætate crescentium odorem, in Ecclesiæ meæ plateis, effundent. Et ego habeo in deliciis dulcissimam iuuentutem, quæ ut mihi seruiret parentes, & amicos nesciuit, mundum negauit, & me, super omnia æstimare, quærere & diligere decreuit. Erunt mihi sicut Samuel, & Tobias fidelissimi serui mei, qui à primis annis usque ad senectutem mihi placuerunt. Benè incipient, meliusque proficient, adhucque multiplicabuntur in senecta yberi. Et benè constantes erunt, ut posteris suis annuncient, quoniam misericors valde sum ego & glorifico dilectissimos amicos meos.

C A P. III I.

Hortatur ad exercitium fidei.

MIRVM est, filij charissimi, quanta sit ingratitudo vestra, circa exercitium fidei; quæ sicut lucerna lucet in caliginoso mortalis vitæ loco, donec dies æternitatis illucescat, & lucifer diuinus oriatur

C 5 in cor.

58 *De Prudentia iustorum.*

in cordibus vestris. Certè vobis datum
est, nosse mysterium regni Dei, parti-
cipesque fieri cælestium sacramento-
rum, ut cognoscentes ea, quæ carneis
oculis videntur, temporalia esse, vos-
que, vbi modò non videtur, habere
meliorem, & manentem subitantiam,
vñu fidei, contemneretis momentanea,
& diligenteretis æterna. Nunc autem fidei
exercitium obliuioni traditur, quasi
ad benè viuendum parùm salutare es-
set. Non placet mihi obliuio hæc, quæ
multos quoque seruos meos occupa-
uit: non enim vtuntur fide mea, in pro-
speritatibus, & aduersitatibus, vt om-
nia vincant, & se à peccatis immunes
conseruent. Certè Moyses seruus me-
us, grandis factus, fidei exercitio, ne-
gauit se esse filium filiæ Pharaonis,
magis eligens affligi cum populo Dei,
quam temporalis peccati habere iu-
cunditatem, maiores diuitias estimans
thesauro Aegyptiorum improprium
meum. Aspiciebat enim, accenso fidei
lumine, in remunerationem, quam, si-
ne fide, non aspiceret. Sie & vos, filij
mei, quibus reuelata sunt mysteria in-
finitæ

finitæ consolationis plena, quæ à sapientibus, & prudētibus Pater meus abscondit, debet is fide cor syncerum firmando vti, ad mundi gloriam despiciendam, & crucis disciplinā, præ diuinijs, & honoribus, estimandam. Videte quām parūm profuerit tot sectis Philosophorum, definientium, diuidentium, argutè disputantium, illa sterilis cognitio creaturarum, quia non fuit eis datum, ut cognoscerent me. Recogitate grande beneficium hoc, & cum intima gratitudine, ob reuelationem fidei meę, in corpore meo, quod est Ecclesia, me auctorem salutis vestræ laudate. Sitis sinceri, non scrutantes, in mysterijs altissimis fidei, Maiestate meam, ne forte à gloria opprimamini: sed in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium fidei: quæ mites animos mihi, sine discussione credentes, & corda casta requirit.

C A P. I V.

Hortatur ad spem.

FACTATE in me, filij, cogitatum vestrum, & ego vos enutriam: projcite in me pondus laborum, & afflictionum vestrarum, & ego illud tollā.